

DEDICATION.

ஸ ம ர் ப் ப ண ம் .

—(:)—

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு விகவருபம் காட்டி
ஆத்துமகிலை விளக்கியதொப்ப, எனக்குப் பாரததேவியின்
ஸம்பூர்ண ரூபத்தைக்காட்டி, ஸ்வதேசபக்தி யுபதேசம்
புரிந்தருளிய குருவின் சரணமலர்களில் இச்சிறு நூலை
ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஆசிரியன்.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

மு க வு ரை .

ஒருமையும் யௌவனத்தன்மையும் பெற்று விளங்கும் பாரததேவியின் சரணங்களிலே யான் பின்வரும் மலர்கள் கொண்டு சூட்டத்துணிந்தது எனத்தப் பிழை யென்று தோன்றவில்லை. யான் சூட்டியிருக்கும் மலர்கள் மணமற்றன வென்பதை நன்கறிவேன். தேவலோகத்துப் பாபிஜாதமலர்கள் சூட்டத்ததி கொண்ட திருவடிகளுக்கு எனது மணமற்ற முருக்கம்பூக்கள் அணிக்துறைவை விளைக்து மென்பதையும் நான் தெரிந்துள்ளேன். ஆயினும் உள்ளன்பு மித்தியால் இச்செய்கையிலே துணிவுகொண்டு விட்டேன். சாக்கியன் எறிந்த கற்களையும் சிவசிரான் மலர்களாகக் கருதி அங்கீகரிக்கவில்லையா? அதனையொப்ப, எனது துணமற்ற பூக்களையும் பாரதமாதா கருணையுடன் ஏற்றருளுக!

C. சுப்பிரமணியபாரதி.

தறிப்பு:—இந்தப் பாடல்களை பிரசுரித்தமாறு என்னைத் தூண்டி, இவை வெளிப்படுவதில் மிகுந்த ஆவல்காட்டி உதவிகளியற்றிய மித்திரர்களிடம் மிக்க நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

ஜனவரி- 10உ }
1908. }
மைலாப்பூர்.

வந்தே மாதரம்.

தா. நானவர் துணர்ச்சிப்பிடி மெட்டி.
ராசம் காசாராச்சிவம், தீர்ந்த ஆதி.

மல்லி

வந்தே மாதா மென் பிரம்—எங்கள்

மாதிலத் தாயை வணங்குது மென் பிரம். (வந்தே)

சரணங்கள்.

1. தாதி மதங்களைப் பாசிரம்—உயர்

தம்ம மித்தேசத்தி லெத்தின மாயிவ்,

மேவதிய மாயினு மொன்றே—அன்றி

வேறு குலத்தின மாயினு மொன் மீற. (வந்தே)

2. சனப் பறையர்க மொலும்—அவர்

எம்முடன் வாழ்த்திங் கிருப்பவ மன்மேற்?

சனத்த மாய்விநி வாமிரா?—பிற

தேசத்தர் மோத்பல திங்கிழைப் பாபோ? (வந்தே)

3. ஆபிர முண்டிக்கு தாதி—எனில்

அன்னியர் வந்து புலனென்ன நீதி? ஓர்

தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோர்—நம்முட்

சண்டை மொத்தாலும் சகோதர மன்றோ? (வந்தே)

4. ஒன்றுபட்ட டாலுண்டு வாழ்வே—நம்மில்

ஒற்றுமை நீங்கி லனைவர்க்கும் தாழ்வே

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

நன்றிது தோந்திடல் வேண்டும்—இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் எமக்கெதுவேண்டும்? (வந்தே)

5. எப்பதம் வாய்த்திதி மேனும்—நம்மில்
யாவர்க்கு மந்த நிலைபொது வாகும்
முப்பது கோடியும் வாழ்வேம்—வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வேம். (வந்தே)
6. புல்லடிமைத் தொரில் பேணி—பணி
போயின நாட்களுக் கினி மனம் நாணித்
தொல்லை யிகழ்ச்சிகள் தீர—இந்தத்
தொணி நிலைமையைத் துவென்று தள்ளி (வந்தே)

வந்தே மாதரம்.

ராகம்—ஹிந்துஸ்தானி பியாக்—ஆதி தாளம்.

(பல்லி)

வந்தே - மாதரம் - ஜய.

வந்தே-மாதரம்.

- (1) ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய.ஜய ஜய ஜய. (வந்தே)
- (2) ஆரிய பூமியில்
நாரிய ரும் நா
சூரிய ரும்சொலும்
வீரிய வாசகம். (வந்தே)
- (3) நொந்தே போயினும்
வெந்தே மாயினும்

நந்தே சத்தர்—உ

வந்தே சொல்வது.

(வந்தே)

- (4) ஒன்றும் தின்றினி
வென்ற யினுமுரிர்
சென்றபினும் வரி
குன்று கோதுவம்.

(வந்தே)

நாட்டுவணக்கம்.

ஸ்வதேச வந்தனம்.

காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

- (1) எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி
யிருந்தது மிந்நாடே—அதன்
முந்தைய ராயிர மாண்பிகள் வாழ்ந்து
முடிந்தது மிந்நாடே—அவர்
சுந்தையி லாயிர மெண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்தது மிந்நாடே—இதை
வந்தனை கூறி மனதி லிருத்தி யென்
வாயுற வாழ்த்தேனோ?—இதை
(பல்லவி) வந்தேமாதரம் - வந்தேமாதரம்
என்று வணங்கேனோ?
- (2) இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்றுவளர்த் தரு
ளீந்தது மிந்நாடே—எங்கள்
அன்னையர் தேதான்றி மழலைகள் கூறி
யறிந்தது மிந்நாடே—அவர்
கண்ணிய ராகி நிலவினி லாடிக்
களித்தது மிந்நாடே—தங்கள்

பொன்னுட லின்புற நீர்வினை யாடி யில்
 போத்தது மிந்தாடே—இதை
 (பல்லவி) வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்குகேனோ?

- (2) மங்கைகய ராயவர் இல்லற நன்கு
 வளர்த்தது மிந்தாடே—ஆவர்
 தங்க மதலைக ளின்றமு தூட்டித்
 தழுவின திந்தாடே—மக்கள்
 தங்க முயர்ந்து வளர்கெனக் கோரில்தள்
 சூழ்ந்தது மிந்தாடே—பின்னர்
 ஆங்கவர் மாய ஆவருடற் பூந்நுகள்
 ஆந்தது மிந்தாடே—இதை
 (பல்லவி) வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்குகேனோ?

“பாங்கள் நாடு”

(புராண ராகம்)

மன்னு நிமய மலைபெங்கள் மலைபே
 மாநில மீதது போற்பிற் தலைபே
 இன்னு நீர்க்கங்கை யாற்றெங்கள் யாறே
 இங்கிதன் மாண்பிற் தெதிரெது வேறே.
 பன்னரு முபதிட நூலெங்கள் நூலே
 பார்மிசை யேதொரு நூலிது போலே
 பொன்னொளிர் பாரத நாடெங்கள் நாடே.
 போற்றுவ மிஃதை யெமக்கிலே ரிடே.
 மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு,
 மாமுனி ஷோர்பலர் வாழ்ந்தபொன்னாடு,

பாரத கான நலத்திகழ் நாதி
 நல்லன மாவையு நாதினு நாதி
 பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாதி
 புத்தர்மிரா னருள்பொங்கிய நாதி.
 பாரதநாதி பழம்பெரு நாதிட
 பாதிவ மிஃதை பெமக்கலை யிடே. (2)

இன்னல்வந் அற்றிநிம் பேபாததற் கஞ்சொம்
 ளையுய ராகி யினி மண்ணிற்றுஞ்சொம்
 தன்னலம் பெணி யிழிதொழில் புரி யொம்
 தாய்த்திருநாடெனி விரிக்கையை விரி யொம்
 கன்னலுந் தேனும் கனியு மின்பாலும்
 கதலையும் செக்கெனு நல்லுமெக் காலும்
 உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாதிட
 ஐதுவமிஃதை பெமக்கலை யிடே. (3)

புது வருஷம்.

ஆசிரியப்பா.

வாழியசெந்தமிழ், வாழ்க நற்றமிழர்,
 வாழிய பாரத மணித்திரு நாதி,
 இன்றெமை வருத்தும் இன்னல்கள் மா,
 நன்னலவந் தெய்துக, தீதெலாம் நசிக,
 அறம் வளர்ந்திக, மறமடி யறுக,
 ஆரிய நாட்டினர் ஆண்மையொடி யற்றுஞ்
 சரிய முயற்சிகள் சிறந்தமிக்கோங்குக
 நந்தேயத்தினர் நாடொறும் உயர்க.
 வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்.

லாஜபத்ராய்-துதி.

விருத்தம்.

விண்ணகத்தே யிரவிதனை வைத்தாலும்

அதன்கதிர்கள் விரைந்து வந்து

கண்ணகத்தே யொளிதருதல் காண்கிலமோ?

நின்னையவர் கனன்றிந் நாட்டு

மண்ணகத்தே வாழாது புறஞ்செய்தும்,

யாங்கனெலா மறக்கொணாதே

எண்ணகத்தே, லாஜபதி, யிடைபின்றி

நீ வளர்தற் கென்செய் வாமே?

(1)

ஒருமனிதன் தனைப்பற்றிப் பல நாதி

கடத்தியவற் கூறுசெய்தல்

அருமையிலை, எளிதினவர் புரிந்திட்டா

ரென்றிடினும் அந்த மேலோன்

பெருமையைநன் கறிந்தவனைத் தெய்வமென

நெஞ்சிலுளே பெட்பிற்பேணி

வருமனித ரெண்ணற்றார் இவமையெலாம்

சூட்டியெவர் வாழ்வதிங்கே?

(2)

பேரன்பு செய்தாரில் யாவரே

பெருந்துயரம் பிழைத்து நின்றார்?

ஆரன்பு நாரணன்பா விரணியன்சேய்

செய்ததினா லவனுக் குற்ற

கோரங்கள் சொலத்தகுமோ? பாரத நாட்

பிற்பத்தி குலனி வாழும்

வீரங்கொள் மனமுடையார் கொமிந்துயரம்

பலவடைதல் வியத்தற் கொன்றோ?

(3)

பூபேந்திரவிஜயம்.

விருத்தம்.

- (1) பாபேந்திரியஞ் செலுத்த எங்கள் விவேகநந்தப்
பரமன் ஞான
ஞபேந்திரன் தனக்குப் பின்வந்தோன் விண்ணவர்த
முலகை யாள்பர
தாபேந்திரன் கோப முந்நு மதற் கஞ்சியந்
தவிர்கிலாதான்
பூபேந்திரப் பெயரோன் பாரத நாட் டிற் கடிமை
பூண்டி வாழ்வோன்—
- (2) வீழ்த்தல் பெறத் தருமமெலாம், மறமனைத்துங்
கிளைத்து வர மேலோர் தம்மை
தாழ்த்ததமர் முன்னோங்க நிலைபுரணி பீரதகமே
ததும்பி நிற்கும்
பாழ்த்த கசியுகஞ் சென்று மற் றொருகம்
அருகில்வரும் பான்மை தோன்றக்
காழ்த்தமன வீரமுடன் யுகாந்தரத்தி நிலையினிது
காட்டி நின்றான்—
- (3) மண்ணாரு மன்னரவன் தனைச்சிறைசெய் திட்டாலு
மாந்தரெல்லாங்
கண்ணாகக் கருதிபவன் புகழோதி வாழ்த்திமனங்
கலிக்கின்றாரால்
எண்ணாது நற்பொருளைத் தீதென்பார் சிலருலகி
விருப்ப ரன்றே?
விண்ணாரும் பரிதியொளி வெறுத்தொருபுள்
இருணனிது விரும்பல் போன்றே.

- (4) இன்னாது பிறர்க்கெண்ணான் பாரதநாட்டிற் கிறங்கி
 ஈதய வைவான்
 ஓன்னரென் நெருவமிலான் உலகனைத்து மோநரி
 அணர்த்த ஞானி | ரென்
 அன்னனைச் சிறைப்படுத்தார் மேலோர்தம்
 பெருமையெது மறிகிலாதார்;
 முன்னாறிற் றுன்பின் றின்பம்வராநென்பபெரியார்
 மொழிந்தா ரன்றே?

கிளிக் கண்ணிகள்.

நடிப்புச் சுதேசிகள்.

(பரித்தறி வுறுத்தல்.)

- (1) நெஞ்சிலுமழு மின்றி
 தேர்மைத்தி ரழு மின்றி
 வஞ்சனை சொல்வாரை—கிளியே
 வாய்ச்சொல்லில் வீரரே.
- (2) கூட்டத்திற் கூடிநின்று
 கூவிப்பிகற்றலன்றி
 நாட்டத்திற் கொள்ளாரை—கிளியே
 நாளில் மறப்பாரே.
- (3) சொந்த அரசும்புவிச்
 சுகங்களு மாண்புகளும்
 அந்தகர்க் குண்டாகுமோ?—கிளியே
 அலிகளுக் கின்பமுண்டோ?
- (4) கண்க ளிரண்டிருந்தும்
 காணுந் திறமையற்ற

பெண்களின் சுட்டம்மா—கிளியே
பேசுப்பயனென்னடி.

- (5) யந்திர சாலையென்பர்
எங்கள் தூணிகளென்பர்
யந்திரத் தாலே யெங்கும்—கிளியே
மாங்கனி வீழ்வதுண்டோ?
- (6) உப்பென்றும் சினியென்றும்
உளநாட்டிச் செலையென்றும்
செப்பித்திரிவாரடி—கிளியே
செய்வ நறியாரடி.
- (7) தேவியர் மானமென்றும்
தெய்வத்தின் பத்தியென்றும்
நாளினுற் சொல்வதல்லால்—கிளியே
நம்புந லற்றாரடி.
- (8) மாதரைக் கற்பறிந்து
வன்கண்டை பிறர்செய்யப்
பேதைகள் போலுயிரைக்—கிளியே
பேணி யிருந்தாரடி.
- (9) தேவி கோயிலிற்சென்று
தீமை பிறர்கன்செய்ய
ஆள்பெரிதென்றெண்ணிக்—கிளியே
அஞ்சிக் கிடந்தாரடி.
- (10) அச்சமும் பேடிமையும்
அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்திற் கொண்டாரடி—கிளியே
ஊமைச்சனங்களடி.

- (11) ஊக்கமும் உள்வனியும்
உண்ணமாறிற் பற்றுமில்லா
மாக்களுக் கோர்கணமும்—கிளியே
வாழத் தகுதியுண்டோ?
- (12) மானம் சிறிதென்றெண்ணி
வாழ்வு பெரிதென்றெண்ணும்
நனர்க்குலகந்தனில்—கிளியே
இருக்க நிலைமையுண்டோ?
- (13) சிந்தையிற்சுள் விரும்பி
சிவசிவ வென்பதுபோல்
வந்தேமாதா மென்பார்—கிளியே
மனதிலுனைக் கொள்ளார்.
- (14) பழமை பழமைபென்று
பாவனை பேசலன்றிப்
பழமை யிருந்தநிலை—கிளியே
பாமர ரேதறிவார்?
- (15) நாட்டி லவமதிப்பும்
நாணின்றி யிழி செல்வத்
தேட்டில் விருப்பம்கொண்டே—கிளியே
சிறுமை யடைவாரடி.
- (16) சொந்தச் சகோதரர்கள்
துன்பத்திற்சாதல் கண்டும்
சிந்தை யிரங்காரடி—கிளியே
செம்மை மறந்தாரடி.
- (17) பஞ்சத்தும் நோய்களிலும்
பாரதர் புழுக்கள்போல்

துஞ்சத் தம் கண்ணாற்கண்மீம்—கிவிரேப

சோம்பிக் கிடப்பாரடி.

(18) தாபைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத்

தடுக்க முயற்சி யுறார்

வாயைத் திறந்து சும்மா—கிவிரேப

வந்தேத மாதர மென்பார்.

லாஜ்பதீராய் பிரலாபம்.

கண்ணிகள்.

- (1) நாடிழுந்து மக்களையு நல்லாளை யும்பிரிந்து
வீடிழுந்திங் குற்றேன் விதியினையென் சொல்கேனை
- (2) வேதமுனி போன்றார் விருத்தரா மெந்தையிரு
பாதமலர் கண்டு பரவப் பெறுவேனோ?
- (3) ஆசைக் குமர னருச்சனைப் போல்வான் ன்
மாசற்ற சோதி வதனமினிக் காண்பேனோ? [ந்தால்
- (4) அன்றிலைப்போன் நென்னை யரைக்கணமே னும்பிரி
குன்றிமனஞ் சோர்வானிக் கோலம் பொறுப்பா
[னோ?
- (5) வீடு முறவும் வெறுத்தாலு மென்னருமை
நாடு பிரிந்த நகிவினுக்கென் செய்கேனை?
- (6) ஆதிமறை தோன்றியநல் லாரியநா டெந்தாளு
நீதிமறை வின்றி நிலைத்த திருநாடு;
- (7) சிந்துவெனுந் தெய்வத் திருந்தியு மற்றதிற்சேர்
ஐந்துமணி யாலும் அளிக்கும் புன்னாடு
- (8) ஐம்புலனை வென்ற அறவோர்க்கு மாற்றலர்தம் [டு
வெம்புலனைவென்ற எண்ணில் வீரருக்குந்தாய்நா

- (9) நல்லறத்தை, தகாட்டி, தந்திரம் பெருமான் கௌரவராம்
புல்லரைச் செற்றாழ்த்த புனிதப் பெருநாமி;
- (10) கன்னாணுந் திண்டோட் களவீரன் பார்த்தனொரு
வின்னா னொன்றிகட்ட மேன்மைத் திருநாமி
- (11) கன்ன னிருந்த கருணை நிலம் தர்மனெனு
மன்ன னறங்கள் வளர்த்த புதழ்நாமி.
- (12) ஆரியர்தத் தர்ம நிலை யாதரிப்பான் விட்டிமனார்
நாரியர்தங் காநல் துறந்திருந்த நன்னாமி.
- (13) வீமன் வளர்த்த விறனாமி வில்லசுவத்
தாமனிருந்து சமர்புரிந்த வீரநிலர்.
- (14) சிக்கரெனு மெங்கள் விறற் சிங்கங்கள் வாழ்தருநல்
லாக்கமுயர் குன்ற மடர்ந்திருக்கும் பொன்னாமி.
- (15) ஆரியர் பாழாகா தருமறையின் உண்மைகத்த
சிரியர் மெய்ஞ் ஞான தயா நந்தர் திருநாமி.
- (16) என்னருமைப்பாஞ்சாலமென்றேனும் காண்பேயோ?
பன்னரிய துவம்பம் படர்ந்திங்கை மாய்வேனோ?
- (17) ஏதெல்லாம் பாரதத்தே இந்தாள் நடப்பனவோ?
ஏதெல்லாம் யானறியா தென்மனிதர்பட்டனவோ?
- (18) என்னை நினைந்து மிரங்குவரோ? அல்லாது
பின்னைத் துயர்களிலென் பேரு மறத்திட்டாரோ?
- (19) தொணிபட்டி வாமி மென்றன்துய பெருநாட்டிற்
கொண்டிவிட்டங் கென்னையுடன் கொள்ளு மின்
[புதுவேன்
- (20) எத்தனைதன் மங்கள் இருட்சிறையி லிட்டாலும்
தத்துபுனற் பாஞ்சாலந் தன்னிலைவத்தால்
[வாடுகிலேன்

என்மகன்.

(மகனை ஸ்ரீ முத்துராமராயினினை இயற்றியது)

(அகாது அனாமதின் பேரில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

(பாரத மாதா சொல்லுதல்)

கண்ணிகள்.

- (1) சந்தோஷம்! இன்றேனுந் தன் ஹரிமைவெண்டி னையே
வந்தேமா தந்தையே வழுத்துவா யென்மகனே!
- (2) என்னுயே! யென்னுயே!! பென்றமுதென் சந்திதிமுன்
நின்றயென் னாற்ருறைக ணேர்ந்ததுண்டோள்மக
|னே.
- (3) என்மேற் குறைகடறி றின்றுபயனில்லை பென்னாய்
உன்மேற் குறைநிருப்ப தோந்திலையே என்மகனே
- (4) நான்பெற்ற பிள்ளைபொன்றை நாலுகூறியொருவன்
தான்பிரிக்க நீயுமேன் சம்மதித்தா பென்மகனே!
- (5) நாலேநா னுருக்கி நான்கு சகஸ்திரமாய்
மேலுங்கீ ழான வினைக்கழுவ தார்மகனே!
- (6) பாலையொன்றே சாதியதிற் பத்தாயிரங்கோடி
நீசர்செய்த வஞ்சனையை நினைத்துழுவாபென்மகனே!
- (7) ஒருசாதி யாமதினு முட்பிரிவோ ராயிரமாய்
தரிசைவெட்டா தென்னிடம் நீ தானியங் தேட்டாய்
[மகனே
- (8) எம்மதமு மென்பதிக்கேயெத்தனையேரிட்டழைத்தும்
சம்மதித்தோம் நீபிரிந்து சுண்டையிட்டதேன்மகனே
மகனேகொப்பதெனாய்

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நூல் நிலையம்,

சென்னை.

- (9) கோடிபிரி வாசுக்குலைந்துபோய் நிற்கின்ற
நாடு தனைக்கெடுத்தால் நான் பழியோ என்மகனே
- (10) அப்பாதப் பாணியரை யனுசரித்தா னாலுமினித்
தப்பான சாதிமதந் தள்ளியொன்று சேர்மகனே
- (11) சாதிக்கு ஞட்பிரிவு தானனந்த முண்டதனை
மோதிக் களையும்வகை முதலிலந் யென்மகனே!
- (12) பாஷைகளை யொன்றாக்கப் பார்த்தக் கிளைகளையும்
நேசப் படுத்திடப்பின் நீ நனைப்பா யென்மகனே!
- (13) உள்ளபடி நீநிரொத்தா லுடைமை திருடவந்த
கள்ளர் நடுங்கிக் கலங்குவா ரென்மகனே.
- (14) எல்லாம் பிரம மய மென்பதுவே முத்தியென்றால்
அல்லா கிறிஸ்து அரியானு ரென்மகனே?
- (15) ஆவிரிதம் வேளும் அதன்பாலொரு நிறம்போல்
தேவனொன்றே, பன்னாமம் செப்புவார் என்மகனே
- (16) பன்னாமமிட்ட பணிகளெலாம் பொன்னே போல்
எந்நாமஞ் சூட்டினு மவ் வீசனுக்காம் என்மகனே.
- (17) ஆடையுரு வேளும், அதன்மூலம் பஞ்சேபோல்
பாடு பல நாமம் பரமனையே என் மகனே
- (18) மணி பசிதீர வகைவகையா யுண்டிடல்போல்
அண்டர்பிரான் சேவைக் கநேகவழி யென்மகனே
- (19) ஒத்தே பலததியும் ஓர்கடகைச் சேர்வதுபோல்
எத்தேவர் வந்தனையும் ஈசனுக்காம் என்மகனே.
- (20) அன்னையான் தாதை அமலன் மக்கள் நீரவருக்
கென்ன பெயரிட்டாலு மின்பமதே என்மகனே.
- (21) ஐயையோ எம்மதமு மந்நியமோ ஈசனுக்கு ?
வையகத் தோரேன் பிரிந்து வம்புறுவ தென்மகனே ?

- (22) வீணுமதபேத வேற்றுமையினுற் பிரிந்து
• நீணுஞரி மைதுன்றி நீயிலைந்தா பென்மகனே.
- (23) இந்த விதத் தெய்வநிலையிற் தற்பாதும் பிரிவால்
வந்தவினை சொல்லவெனில் வாய்கூசும் என்மகனே.
- (24) ஐயோ பிரிவா லருமைத் தொழிலிழிந்து
கையேந்தும் பிச்சை கருதுகின்றா யென்மகனே.
- (25) இத்தருண மேனு மிழந்ததொழில் கொள்ளாயேல்
நித்தர் தரித்திரனாய் நியுழல்வா யென்மகனே.
- (26) எல்லாரும் பிச்சைபுகினி யாரிபிவார் நீங்கலென்ன
கல்லா மரமா கருத்திலையா என்மகனே ?
- (27) ஒத்திருந்தா லெத்தனை பேருன்னடிமை வேலைசெய்
[வார்
இத்தை மறந்தே யன்றோ யேங்குகின்றாயென்மகனே
- (28) எந்தொழிலுஞ் செய்வி ரெவர்க்குமானாய்ப்புதுவார்
அத்தனையும் பொன்றேடற் காகவன்றோ யென்ம
[கனே.
- (29) கற்றவரே யெத்தனைபோ கைத்தொழில் பாழாய்க்
[கிடக்க
விறற்றவரைப் போலடிமை வேலைசெய்வதென்மகனே
- (30) படித்த முதல்வரெல்லாம் பாழடிமையாய்ப்போனால்
விடுத்ததொழில்சீர்தூக்க வேறெவருண்டென்மகனே
- (31) கடல் போற் றொழி லிருக்கக் கற்றறிந்தோர் விட்டு
[விட்டே
உடல்விறற்றடிமை யுற்றாலுய்வதெவ்வாறென்மகனே
- (32) வித்தை கற்றோர் தம்முடலை விறற்றடிமை யாய்ப்
[போனால்
எத்தொழிலை மற்றோரியற்ற முயல்வார் மகனே.
- (33) அந்தியனுக் கானடிமை யானவனைத் தான் கொண்ட
பன்னிமதிப்பாளோ படித்தவனென் றென்மகனே ?

- (34) என்னபடிப் பென்ன பட்டமென்ன பணர் தேடி
[விட்டார்
தன்னை விற்று வாழ்வதிலும் சாதல் நல்மென்மகனை.
- (35) கோடியான வாப்ப் பொருளைக் கடந்திற் தொழிநிருக்க
ஓடிபலித்தானா யுழைக்கின்ற பென்மகனை.
- (36) கற்றவரே மற்றவரைக் கைத்தொழிலுக் காளாக்கிக்
கொற்றவராய் தின்றுற் குளியும்கிதி என்மகனை.
- (37) தேடரிய வித்தை அயல்தீவேகிக் கன்றுவந்தும்
கோடரிக்காம் பன்ன குணம் படைத்தி மென்மகனை.
- (38) நூலறிந்த நீதான் நுகத்திற் பிணித்துழுவர்
கோலறை கொண் டோமிகின்ற கோவானு பென்ம
[கனை.
- (39) ஒன்றை யொன்று தின்றே பொயிங்குங் கிருமி யொ
[த்தாய்
அன்ற நீர் கற்ற அறிவெங்கே என்மகனை ?
- (40) காட்டிற் றிரியினத்தைக் கண்ணிபுளைசிக்கவைக்கும்
கடந்திற்ற காடைக் குணம்படைத்தா யென்மகனை.
- (41) மேனீண்ட வித்தைகற்று விட்டொருவர் தொண்
[டாகித்
தானீன்றகுட்டியுணுஞ் சர்ப்பமொத்தாயென்மகனை.
- (42) வித்தை சுற்றோ ரென் சொல் விரும்பித் திரும்புவரேல்
எத்தொழிற்குஞ் சாதனங்க ளீவேனு னென் மகனை.
- (43) என்னிடத்தி லில்லா இயற்கைப் பொருளெவர்கள்
தன்னிடத்தி லுண்டகனைச் சாற்றுவா யென்மகனை

ஸ்வராஜ்யம் வேண்டுமென்ற பாரதவாஸிக்கு
ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தன் கூறுவது.

———(:)———

(ஒத்தனார் சரித்திரத்திலுள்ள “யாதிதினனும்
புலையா—உனக்கு மார்கழித் திருநாளா?”
என்ற பாட்டின் வர்ணபெட்டி.)

- (1) தொண்டு செய்யுமடிமை—உனக்குச்
சுதந்திர நினைவோடா
பண்டு கண்டதுண்டோ—அதற் குப்
பாத்திரமாவாயோ? (தொண்டு)
- (2) ஜாதிர சண்டை போச்சோ?—உங்கள்
சமயச்சண்டை போச்சோ?
நீதி சொல்லவந்தாய்—கண்முன்
நிற்கொணுது போடா. (தொண்டு)
- (3) அச்ச நீங்கினுயோ?—அடிமை!
ஆண்மை தாங்கினுயோ?
பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்கும்—ஆசை
பேணுத லொழித்தாயோ? (தொண்டு)
- (4) கப்பலேறுவாயோ? அடிமை!
கடலைத்தாண்டுவாயோ?
குப்பை விரும்பும் நாய்க்கே—அடிமை!
கொற்றத் தவிசமுண்டோ? (தொண்டு)
- (5) ஒற்றுமை பயின்றாயோ—அடிமை!
உடம்பில் வலிமையுண்டோ?
வெற்றுரை பேசாதே—அடிமை!
வீரிய மறிவாயோ? (தொண்டு)

2 SARANAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

- (6) சேர்ந்து வாழுவீரோ?—உங்கள்
 சிறுமைக்குணங்கள் போச்சோ?
 சேர்ந்து வீழ்தல் போச்சோ?—உங்கள்
 சோம்பலைத் துடைத்தீரோ? (தொண்கி)
- (7) வெள்ளை நிறத்தைக்கண்டால்—பதறி
 வெருவலை பொறுத்தாயோ?
 உள்ளது சொல்வேன் கேள்—கதந்திரம்
 உனக்கில்லை மறந்திடா. (தொண்கி)
- (8) நாடு காப்பதற்கே—உனக்கு
 ஞானஞ்சிறிது முண்டோ?
 வீடு காக்கப்போடா—அடிமை
 வேலை செய்யப்போடா (தொண்கி)
- (9) சேனை நடத்துவாயோ?—தொழும்புகள்
 செய்திட விரும்பாயோ?
 ஈனமான தொழிலே—உங்களுக்
 கிசைவதாகும் போடா. (தொண்கி)

மாயையைப் பழித்தல்.

காம். பாதி—ராகம் - ஆதிதாளம்.

—(-)—

- (1) உண்மை யறிந்தவ ருன்னைக் கணிப்பாரோ
 மாயையே:—மனத்
 திண்மை யுள்ளாரைச் செய்வது மொன்றுண்டோ—
 மாயையே
- (2) எத்தனை கோடி படைகொண்டு வந்தாலும்
 மாயையே—நீ
 சித்தத் தெளி வெனுந் தியின்முன் னிற்பாயோ
 மாயையே—

- (3) என்னைக் கெடுப்பதற் கெண்ணமுற்றப் கெட்ட
மாயையே—நான்
உன்னைக் கெடுப்ப துறுதியென் தேயுணர்
மாயையே.
- (4) சாகத்துணியிற் சமுத்திர பெய்மட்டு
மாயையே—இந்தத்—
தேகம்பொய் பென்றுணர் தீரரை பென்செய்வாய்
மாயையே.
- (5) இருமை யழிந்தபின் எங்கிருப் பாயற்ப
மாயையே—தெளிந்
தொருமை கண்டார் முன்ன மோடாது திற்பையே—
மாயையே.
- (6) நீதரு மின்பத்தை நேரென்று கொள்வனோ
மாயையே—சிங்கம்.
நாய்தரக் கொள்ளுமோ நல்லர சாட்சியை
மாயையே.—
- (7) என்னிச்சை கொண்டனை யெற்றி விட வல்லேன்
மாயையே—இனி
உன்னிச்சை கொண்டெனக் கொன்றும் வராது காண்
மாயையே.
- (8) யார்க்கும் குடியல்லேன் யானென்ப தோர்த்தனன்
மாயையே—உன்றன்
போர்க்கஞ்ச வேனோ பொடிபாக்குவே னுன்னை
மாயையே.

ஆரியதரிசனம்—ஓர் கனவு.

---(:)---

ஸ்ரீ ராகம்—ஆதிதானம்.

கனவென்ன கனவே—என்றன்

கண்ணாயி லாழ நனவினிலே யுற்ற (கனவென்ன)

(1) கானகங் கண்டேன்—அடர்

கானகங் கண்டேன்—உச்சி

வானகத்தே வட்ட மதியொளி கண்டேன்

(கனவென்ன)

(2) பொற்றிருக்குன்றம்—அங்கொர்

பொற்றிருக்குன்றம்—அழைதர்

சுற்றி யிருக்கும் சுனைகளும் பொய்கையும். (கன)

புத்ததரிசனம்

---(-)---

(3) குன்றத்தின் மீதே—அந்தக்

குன்றத்தின் மீதே—நனி

நின்ற தொரால நெடுமரங் கண்டேன் (கன)

(4) பொன்மரத்தின் கீழ்—அங்கப்

பொன்மரத்தின் கீழ்—வெறுஞ்

சின்மய மானதொர் தேவ னிருந்தனன். (கன)

(5) புத்த பகவன்—எங்கள்

புத்த பகவன்—அவன்

சுத்த மெய்ஞ்ஞானச் சுடர்முகங் கண்டேன். (கன)

- (6) காந்தியைப் பார்த்தேன்—அவன்
காந்தியைப் பார்த்தேன்—உப
சாந்தியில் முழுகித் துறம்பிக் குளித்தனன். (கன)
- (7) ஈதூநல் விரிதை!—என்னை!
ஈதூநல் விரிதை—புத்தன்
சோதி மறைந்திருள் தூன்னிடக் கண்டனன். (கன)
- (8) பாய்ந்ததங் கொளியே—பின்னும்
பாய்ந்ததங் கொளியே—இருள்
தேய்ந்த தென்மேனி சிவிர்த்திடக் கண்டேன். (கன)

கிருஷ்ணர்ஜுனதரிசனம்.

—(··)—

- (9) குன்றத்தின் மீதே—அந்தக்
குன்றத்தின் மீதே—தனி
நின்ற பொற்றேரும் பரிகளும் கண்டேன். (கன)
- (10) தேரின் முன் பாகன்—மணித்
தேரின் முன் பாகன்—அவன்
சிரினைக் கண்டு திகைத்தானின் தேணிந்தக். (கன)
- (11) ஒமென்ற மொழியும்—அவன்
ஒமென்ற மொழியும்—நிலக்
காஹன்ற னுருவுமவ் வீமன்றன் திறலும்
- (12) அருள் பொங்கும் விழியும்—தெய்வ
அருள் பொங்கும் விழியும்—காணில்
இருள் பொங்கு நெஞ்சினர் வெருள் பொங்குந் திகிரி
[யும்]

- (13) கண்ணனைக் கண்டேன்—எங்கள்
கண்ணனைக் கண்டேன்—மணி
வண்ணனை ஞான மலையினைக் கண்டேன். (கன)
- (14) சேனைகள் தோன்றும்—வெள்ளச்
சேனைகள் தோன்றும்—பரி
யானையுந் தேரும் அளவில் தோன்றும்— (கன)
- (15) கண்ணனற் றேரில்—நீலக்
கண்ணனற் றேரில்—மிக
எண்ணாயர்ந் தானொ ரிளைஞனைக் கண்டேன்— (கன)
- (16) விசையன் கொவிவனே—விறல்
விசையன் கொவிவனே—நனி
இசையு நன் கிசையுமிங் கிவனுக் கந்நாமம். (விசை)
- (17) வீரிய வடிவம்! —என்ன
வீரிய வடிவம்! —இந்த
ஆரிய நெஞ்ச மயர்ந்ததென் னிந்தை ! (விசை)
- (18) பெற்ற தென் பேறே—செவி
பெற்ற தென் பேறே—அந்தக்
கொற்றவன் சொற்கள் செவியுறக் கொண்டேன் (கன)
- (19) “வெற்றியை வேண்டேன்—ஐய
வெற்றியை வேண்டேன்—உயிர்
அற்றிடு மேனு மவர்தமைத் தீண்டேன்— (பெற்றி)
- (20) சுற்றங் கொல்வேனோ—என்றன்
சுற்றங் கொல்வேனோ?—கிளை
அற்ற பின் செய்யு மரசுமொ ரரசோ?— (பெற்றி)
- (21) மிஞ்சிய அருளால்—மித
மிஞ்சிய அருளால்—அந்த
வெஞ்சிலை வீரன் பலசொல் விரித்தான். (கன)

- (22) இம்மொழி கேட்டான்—கண்ணன்
 இம்மொழி கேட்டான்—ஐயன்
 செம்மலர் வதனத்திற் சிறுகை பூத்தான் — (கன)
- (23) வில்லினை யெட்டா—கையில்
 வில்லினை யெட்டா—அந்தப்
 புல்லியர் கூட்டத்தைப் பூழ்தி செய் திட்டா—(வில்)
- (24) வாடி நில்லாதே—மனம்
 வாடி நில்லாதே—வெறும்
 பேடியர் ஞானப் பிதற்றல் சொல்லாதே—(வில்லினை)
- (25) ஒன்றுள துண்மை—என்றும்
 ஒன்றுள துண்மை—அதைக்
 கொன்றி டொணுது குறைத்த லொண்ணுது—
 (வில்லினை)
- (26) தன்பமு மில்லை—கொடுந்
 தன்பமு மில்லை—அதில்
 இன்பமுமில்லை பிறப்பிறப்பில்லை (வில்லினை)
- (27) படைகளுந் தீண்டா—அதைப்
 படைகளுந் தீண்டா—அனல்
 சுடவு மொண்ணுது புனல் நனையாது (வில்லினை)
- (28) செய்தலுன் கடனே—அறஞ்
 செல்தலுன் கடனே—அதில்
 எய்துறும் விளைவினி லெண்ணம் வைக்காதே—(வில்)
- (கிருஷ்ணர்ஜான சரிசனம் முற்றிற்று.)

சுதந்திரப் பெருமை.

—(-)—

(' தில்லை வெளியிலே சுதந்திரவிட்டாவவர்
திரும்பியும் வருவாரோ?'"
என்றும் வர்ணமெட்டு.)

- (1) வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்
வேறொன்று கொள்வாரோ?—என்றும்
ஆரமு தாண்ணுதற் காலசகொண் டார் கள்கில்
அறிவைச் செலுத்துவாரோ? (வீரசுதந்திரம்)
- (2) புகழுநல் லறமுமே யன்றி பெல்லாம் வெறும்
பொய்யென்று சுண்டாரேல்—அவர்
இகழுறு மனத்தொண் டியற்றியும் வாழ்வதற்
கிச்சையும் திருப்பாரோ? (வீரசுதந்திரம்)
- (3) பிறத்தவர் பாவநு பிறப்ப துறுதியெனும்
பெற்றினை யறிந்தாரேல்—மானம்
அறத்தற மறத்தும்பின் னுயிர்கொண்டு வாழ்வது
ககமென்று மதிப்பாரோ? (வீரசுதந்திரம்)
- (4) மாணுட னன்மம் பெறுவதற் கரிதெனும்
வாய்மையை மணங்காரேல்—அவர்
மணனுடல் தீரீனு முண்மை நிலைதவற
உடன்படு மாறுனதோ? (வீரசுதந்திரம்)
- (5) விண்ணி லிரவிதனை விற்றுவிட் டெவரும் போய்
மீன் மிளிர் கொள்வாரோ?
கண்ணிலு மினிய சுதந்திரம் போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ? (வீரசுதந்திரம்)
- (6) மண்ணி லின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின்
மாண்பினை யிழப்பாரோ?

கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினும்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ? (வீரகதந்திரம்)

- (7) வந்தே மாதர மென்று வணங்கியபின்
மாயத்தை வணங்குவரோ?
வந்தே மாதர மொன்றே தாரத
மென்பதை மறப்பாரோ? (வீரகதந்திரம்)

தர்தாபாய் தவுரோஜி.

க வ ி க ள் .

- (1) முன்னுளி கிராமபிரான் கோதமனா திபு, மல்வர்
[முறைநீனின்று
பன்னுமி முடிவணங்கத் தலைமைநிறுத்
[தியவெமனி பரதகண்ட
மின்னுளிங் கிந்நாளின் முதியோளாய்ப் பிறரெள்ள
[வீழ்ந்தகூலை
பன்னுனைத் துயர்தவிர்ப்பான் முபல்வர்தில மக்க
[ளவ ரடிகள் சூழ்வாம்.
- (2) அவ்வறிஞ ரனைவோர்க்கு முபல்வனா மைந்தன்ற
[என்னை கண்ணீ
ரெவ்வகைபி னுந்துடைப்பே னின்றேலென்
[னுயிர் துடைப்பே னென்னப் போந்தி
பெளவனநாள் முதற்கொமிதா னென்பதின்மேல்
[வயதுற்ற வின்றுகாறும்
செவ்வியுறத் தனதுடலம் பொருளாவி யானுழைப்
[புத் தீர்தவில்லான்.

- (3) கல்னியைப்போ லறிவுமறி வினைப்போலக் கருணை
 [யும க்கருணைபோல்ப்
 பல்விதனுக் கங்கள்செயுந் திறனு மொரு நிகரின்றிப்
 படைத்த வீரன்
 வில்லிறலாற் போர்செய்தல் பயனிலதா மெனவதனை
 [வெறுத்தே யுண்மைச
 சொல்விறலாற் போர்செய்வோன் பிறர்க்கன்றித்
 [தனக்குழைநாத் துறவியா ட்வான்
- (4) * மாதாவாய் விட்டலற வதைச்சிறிது மதியாதே
 [வாணன் போக்குந்
 தீதாவார் வரினுமவர்க் கினியசொலி நன்குணர்த்
 [துஞ் செவ்வி யானன்
 வேதாவா யினுமவனுக் கஞ்சாமே யுண்மைநெறி
 [விரிப்போ னெங்கள்
 தாதாவாய் விளங் குறுநற் றுதாபாய் நவுரோதி
 [சரணம் வாழ்க!
- (5) எண்பஃ தான் டிருந்தவவ னினிப்பல்லாண் டிருந்
 [தேம்மையினிதுகாக்க!
 பண்பல்ல நமக்கிழைப்போ லறிவுதிருந் துக!
 [வெமது பரதநாட்டிப்
 பெண்பல்லார் வயிற்றினுமந் நவுரோதி போற் புதல்
 [வர் பிறந்து வாழ்க!
 விண்புல்லு மீன்களென வவனன் னாரெவ்வயினு
 [மிசுக மன்னே.

மேத்தா திலகருக்குச் சொல்வது.

(யகட்சித் தலைவரை றொக்கி நிதானக்கட்சியர் சொல்லுதல்.)

[சிடும்பர , தவியாகிய முக்சியிலே நந்தனார் அடங்
5 தாகந் கொண்டிருந்தார். அதுஅவரை அடிமைகொ
டிருந்த “ஆண்டை” க்குமனமில்லை. அவன் நந்தனாரைப்
வித இயிசைகளுக்கு உட்படுத்தினான். அதுவுமன்றிச்
ரியிலிருந்த நிதானப்பறைபர்கள் பலர் நந்தனார் சிதம்
த்தைப்பற்றி நினைக்கலாகாதென்று போதனை செய்தார்
அந்த நிதானஸ்தர்களிலே ஒருவன் பாடியபாட்டின்
த்தையும் வர்ணமெட்டையும் தழுவிப்பின்வரும்
டல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.]

“ஓய், நந்தனாரே நம்ம ஜாதிக்கட்குமோ?

தியாயந் தானே நிர்சொல்லும்,

என்ற வர்ணமெட்டி.

ப ல் ல னி .

ஓய், திலகரே நம்மஜாதிக்கட்குமோ?

செய்வது சரியோ, சொல்லும்.

கண்ணிகள்.

முன்னறியாப் புது வழக்கம்—நிர்

மூட்டி விட்ட திந்தப் பழக்கம்—இப்போ

தெந்நகரிலு மிது முழக்கம்—மிக

இமிற்பை செய்யுமிந்த ஒழுக்கம். (ஓய், திலகரே)

சுதந்திர மென்கிற பேச்சு—எங்கள்

தொழும்புக ளெல்லாம் வீணாய்ப் போச்சு—இது
மதம்பிடித் ததுபோலாச்சு—எங்கள்

மனிதர்க்கெல்லாம் வந்த தேச்சு. (ஓய், திலகரே)

- (3) வெள்ளை நிறத்தவர்க்கே ராஜ்யம்—அன்றி
வேறெவ ருக்குமது தியாஜ்யம்—சிறு
பிள்ளைக ளுக்கேயுபதேசம்—நீர்
பேசி வைத்ததெல்லா மோசம். (ஓய், திலகரே)

மாலினி என்ற இத்தாலிதேசத்து தேசாபிமானி
தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட “யௌவன
இத்தாலி” என்ற சங்கத்திலே செய்துகொண்ட
பி ர தி க் கி னை .

- (1) பேரருட்கடவுள் திருவடியாணை,
பிறப்பளித் தெமைபெலாம் புரக்கும்
தாரணி விளக்காம் என்னரு நாட்டின்
தலப்பெய ரதன் மிசை யாணை
பாறவெந்தயர்கள் தாய்த் திரு நாட்டின்
பணிக்கெனப் பல்விதத் துழன்ற
வீரர், நந்நாநி வாழ்கென வீழ்ந்த
விழுமிடையார் திருப்பெயராணை.
- (2) ஈசனிக் கெனக்கு மென்னுடன் பிறந்தோர்
யாவர்க்கு மியற்கையி னளித்த
தேசமின் புறுவான் எனக்கவன் பணித்த
சிருப ரதங்களி னாணை.
மாசறு மென்றற் றுயினைப் பயந்தென்
வழிக்கெலாம் உறையுளாம் நாட்டின்
ஆசையிங் கெவர்க்கு மியற்கையா மன்றோ?
அத்தகை யன்பின்மீ தாணை.

தீயன புரிதல், முறைதவிருடைபை,
 செம்மைதீர் அரசிபல், அரிதி
 ஆபவற் மென்னெஞ் சியற்கையி னெய்தும்.
 அரும்பகை யதன் மிசை யாணை.
 தேயமொன்றற்றேன், நறகுடிக்குரிய
 வுரிமைகள் சிறிசெலு மில்லைன்,
 தூய சி ருடைத்தாம் சதந்திரத் துவசம்
 துளர்கிலா நாட்டிலடப் பிறந்தீதன்.
 மற்றை நாட்டவர் முன் னின்றிதும் போழ்து
 மணிமென் வெட்கத்தினுணை.
 முற்றிய வீடு பெறற்கெனப் படைப்புற்
 றச் செயல் முடித்திட வலிமை
 அற்றதா மறுகும் என்னுயிர்க் கதனி
 லார்ந்தபே ராவலினுணை.
 நற்றவம் புரியப் பிறந்ததாயினுமிந்
 நலனறு மடிமையின் குணத்தால்
 வலியிழந் திருக் க. மென்னுயிர்க் கதன் கண்
 வளர்ந்திடும் ஆலாமி தாணை!
 மலிவுறு சிறப்பின் எம்முடை முன்னோர்
 மாண்பதன் நினைவின்மீதாணை!
 மெலிவுட் னிந்நாள் யாங்கள் வீழ்ந்திருக்கும்
 வீழ்ச்சியி னுணர்ச்சியீ தாணை.
 பொலிவுறு புதல்வர் தூக்கினி லிறந்தும்
 புன்சிறைக் களத்திடை யழிந்தும்,
 வேற்று நாடுகளில் அவர் துரத்தாண்டு
 மெய்குலைந் திறந்தமே படுதல்
 ஆற்ற கிலாராய் எம்மரு நாட்டின்
 அன்னைமா ரழுங் கணீ ராணை,

- மாற்றல ரெங்கள் கோடியர்க் கிழைக்கும்
வகுக்கொணத் தயர் களி னுணை
ஏற்ற இவ்வாணை யனைத்துமேற் கொண்டே
யான் செயஞ் சபதங்கள் இடையே.
- (7) கடவுளின் நாட்டிற் சிந்ததோர் புனிதக்
கட்டளை தன்னினும், அதனைத்
திடனுற நிறுவ முயலுதல் மற்றித்
தேசத்தே பிறந்தவர்க்கெல்லாம்
உடனுறு கடமை யாகுமென்பதினும்
ஊன்றிய நம்புதல் கொண்டும் ;
தடநில மிசையோர் சாதியை இறைவன்
சுமைகெனப் பணிப்பனேல் அதுதான்,
- (8) சுமைதலுக் குரிய திறமையும் அதற்குத்
குந்துள னென்பதை யறிந்தும் ;
அமையும்த் திறமை ஜனங்களைச்சாரும்,
அன்னவர் தமக்கெனத் தாமே
தமையல தெவர்கள் துணையுமில்லாது
தம்மருந் திறமையைச் செலுத்தல்
சுமையெனப் பொறுப்பின் செயத்தினுக் கதுவே
சூழ்ச்சியா மென்பதை யறிந்தும் ;
- (9) கருமமுஞ் சொந்த நலத்தினைச் சிறிதும்
கருதிடா தளித்தலுந் தானே
தருமமா மென்றும், ஒற்றுமையோடு
தளர் விலாச் சிந்தனை கொளலே
பெருமைகொள் வலியாமென்றுமே மனத்திற்
பெயர்ந்திடா உறுதிமேற்கொண்டும் ;
அருமைசால் சபத மிவைபுரிகின்றேன்,
ஆணைக ளனைத்து முற்கொண்டே.

- 1) என்னுடனொத்த தருமத்தை யேற்றோர்
இபைந்த இவ் “வாளிபர் சபை”க்கே
தன்னுடல், பொருளும், ஆனியுமெல்லாம்
சுத்தமா வழங்கினேன். எங்கள்
பொன்னுயர் நாட்டை யொற்றுமை யுடைத்தா
சுதந்திரம் பூண்டதுவாகி,
இன்னுமொர் நாட்டின் சார்னில தாகிக
குடியர சியன்றதா யிலக.
- 2) இவருடன் யானு மிணங்கியே யென்று
மிதுவலாற் பிறதொழி லிலையுத்
தவறறு முயற்சி செய்திடக் கடவேன்.
சந்ததஞ் சொல்லினால், எழுத்தால்,
அவமறு செய்கை யதனினால், இயலும்
அளவெலாம், எம்மவரிந்த
நவமுறு சபையி னொரு பெருங் கருத்தை
நன்கிதின் அறிந்திடப் புரிவேன்.
- 2) உயரு மிந்நோக்க நிறைவுற “இணக்கம்”
ஒன்றுதான் மார்க்கமென்பதுவும்,
செய்மநிலையாகச் செய்திடற் கறமே
சிறந்ததோர் மார்க்க மென்பதுவும்,
பெயர்வற எங்கள் நாட்டினர் மனதிற
பேணுமா றியற்றிடக் கடவேன்.
அயலொரு சபையி லின்றுதோ மென்றும்
அமைந்திடா திருந்திடக் கடவேன்.
- 3) எங்கள் நாட் டொருமை யென்னெடுங் குறிக்கும்
இசசபைத் தலைவராயிருப்போர்
தங்களா க்கினைக ளனைத் தையும் பணிந்து
தலைக்கொளற் கென்றுமே கடவேன்.

இங்கெனதாளி பாய்ந்தடுமேனு
 மிவர்பணி வெளியிடா திருப்பேன்.
 துங்கமார் செயலாற் போதனையாலும்
 இயன்றிநிந் துணையிவர்க் களிப்பேன்.

- (14) இன்று மெந்நாளு மிவை செயத்தவறேன்
 மெய்யிது. மெய்யிது. இவற்றை
 என்றுமே தவறி யிழைப்பனே லென்னை
 ஈசனார் நாசமே புரிக;
 அன்றியுமக்கள் வெறுத்தெனை யிகழ்க,
 அசத்தியப் பாதகஞ் சூழ்க,
 நின்ற தீ யெழுவாய் நரகத்தின் விழ்ந்து
 நித்தம் யானுழலுக மன்னோ !

- (15) பேசி நின்ற பெரும்பிர திக்கனை
 மாசிலாது நிறைவுறும் வண்ணமே,
 ஆசி கூறி யருளுக, ஏழையேற்
 சீச னென்று மிதபத் திலகியே.

வந்தே தமாதரம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U. V. SWAMINATHA IYER

